

DE WIND

DOOR W. HUSSEM

Soms streek des nachts, als slaap mij overviel,
Een oude naam in mijn gedachten neer,
En een gestalte, een bemind profiel
Herkregen hun vergeten scherpte weer.

Ik dacht aan woorden die gesproken zijn,
Een zomeravond tusschen wuivend gras.
Ik zag een schaduw op het dicht gordijn
Als van een hand die gleeed langs 't vensterglas.

Ik hoorde een stap en 't schuiven van het grint.
Dan stilte — en het roepen van een naam.
Ik boog voorover, luisterde: de wind,
Niets dan de wind aan het gesloten raam.